

התוכלו לדרוס יותר מסכין גלוח
אשר לא לחות בו כזמן הגלוח?

אדיסון

עונה על כל דרישותיך
הודות לתהליך ייצורו הטורמו-כימי
T C 7

על כל פנים
"אדיסון" יותר נעים

הופיע

ההרפתקנים

רומן מאת

הארולד רובינס

עומד בראש רשימת רביי-המכר בעולם מזה כמה חדשים.

הוצאת "יעל" תל-אביב

ההפכה "ספרים לעם", יבנה 7, ת"א, טלפון 621885

ובחנויות הספרים.

כריכות

השולם הזה

הקוראים שמסרו את חוברות "ה" עולם הזה" לכריכה, מתבקשים לבוא ולקבלן במשרדי המערכת, קרליבך 12 (קומה א') תל-אביב, בימים רביעי, המישי ושישי ה' שבוע, בין השעות עשר בבוקר ושלוש אחרי-הצהריים.

הנהלה

רצונך
בגוף
חסון
ושרירי

לקבלת חוברת הסברה חנם
פנה אל
מכשירים לפיתוח הגוף
ת.ד. 4915 תל-אביב

DOXA

"דוקסה" השעון השווייצר בעל המוניטין העולמי

למד
לצייר
בביתך
בשעותיך
הפנויות
דרך האולפן
לאמנות הציור
לפנות בכתב לתד. 4866, ת"א

**קנה
קוניקה**

**כאשר ישנה אפשרות כזאת, נוצר חלל ריק שיש לתת אותו.
היכן חברי-הכנסת ברגע זה?**

כיוון שכבר נטענו טענות בקשר להזדויות, אני רוצה להגיד כמה דברים בקשר להזדויות. אין שום סתירה בין עבודה בחברות לבין עבודה במליאה. זוהי אגודה, ואני רוצה להפריך את האגדה הזאת.

ברגע זה נופחים במליאה פעורים חברי כנסת. חברי-הכנסת האחרים אינם יושבים ברגע זה בוועדות. כמה ועדות יושבות ברגע זה בבניין הכנסת? כמה חברי-כנסת יושבים ברגע זה בבניין הכנסת בוועדות? התשובה היא — אפס.

כמעט לעולם אין ישיבות של ועדות בשעה שמתקיימת ישיבת המליאה. משום כך אין להתייחס ברצינות לטענה זו.

ייתכן שנעשית עבודה חשובה מאד בוועדות. גם על כך יש לי מה להעיר. אעשה זאת בשבוע הבא, בעת הדיון על תקציב הכנסת. אדבר אז על יעילות עבודת הוועדות, כי לדעתי יש צורך בשינוי רציני גם שם.

אבל אין זה מתייחס לנושא, כי הוועדות — ובצדק — אינן מתכנסות בזמן בו מתכנסת המליאה, פרט למקרים יוצאים מן הכלל.

... חברי-הכנסת אזניה אמר שיש הבדל בין העריות לבין הכנסת. מדוע, בעצם? מדוע אותו חבר-כנסת שעמד בפני סכנה של התפטרות אוטומטית מערית תל-אביב, בגלל העדרות מישיבותיה בשל סיבות אישיות מוצדקות, לא עמד בפני אותה סכנה של התפטרות אוטומטית בכנסת? הרי בשל אותן סיבות לא הופיע גם בכנסת! מדוע צריך היה להיחשב כמפטר מהעירייה, ולא מהכנסת?

מנחם הכהן (מפא"י): מי זה?

אורי אבנרי: חבר הכנסת מרדכי שטרן.

מנחם הכהן: מדוע אינך מזכיר את שמו?

אורי אבנרי: לא הזכרתי את שמו של חבר-הכנסת סמילנסקי, וגם לא שמו של חבר-הכנסת שטרן.

... אני מוכן לקבל רק הצעה אחת של חברי-הכנסת אזניה והיא — שהבוחרים עצמם יקבעו בעניין זה כבחירות הכאות. על כך אני יכול להסכים אתך. את זאת נשאיר לבוחרים.

המפלגה הקומוניסטית הירחמיאלית

עד כאן דברי תשובתנו. מייד לאחר מכן נערכה ההצבעה, שהבליטה מחדש את עובדות-היסוד של סיעתנו בכנסת השישית — היותה 1 מול 119. כל הנוכחים הצביעו נגד ההצעה. למעני הצבעתי לבד. הקומוניסטים אמנם נמנעו — אך היה זה רק טכס כדי להשיג את רשות-הדיבור ולתקוף את הצעתנו.

בנאומי זה עלה שמואל מיקוניס על עצמו. היתה זאת הפגנה מאלפת לכך כי השם מקיי הפך מזמן לראשי-התיבות של המפלגה הקומוניסטית הירחמיאלית, שאינה רק משולבת במישטר הקיים בכל מהותה, אלא המדברת גם בשפתו ובסגנונו.

מיקוניס התפאר שהוא מהן ברציפות כחבר-כנסת מאז מועצת המדינה (כלומר, ישיבה רצופה של 19 שנה במשפחת העסקנים של המישטר) והעיד כי הכנסת היא פעילה, יעילה, מצויינת וחסרת-דופי. הוא הגן בלהט על רפ"י, ששלחה את סמילנסקי לחו"ל. דבריו לוו מראשיתם ועד סופם בקריאות אהדה ותמיכה של מפא"י, חרות, קריאות אלה להיביא את מיקוניס עד כדי כך שהריס את קולו ונופף בזרועותיו, עד שנעבר, לבסוף, לסיגנון של נאום האחד-במאי של ארץ-ישראל העובדת בשנות ה-20.

לא יכולתי להתאפק, וקראתי לו כמה קריאות-ביניים היתוליות, שהתאימו לאווירה המבודחת שהשתררה באולם ככל שנמשכה הצגתו של מיקוניס. למשל:

שמואל מיקוניס: ... אם אינני נמצא במליאת-הכנסת, כיוון שיש לי פגישה במיוון הכנסת עם אורחים, משלחות, סטודנטים ואנשים הנוקטים לי, מה מעידה ישיבתי במליאת-הכנסת או אי-ישיבתי במליאת-הכנסת על הפעילות שלי בכנסת?

אורי אבנרי: בסובייט העליון היית יושב?

שמואל מיקוניס: חברי-הכנסת שהם מנהיגים של מפלגות פוליטיות, נמצאים בנסיעות או עסקים בישיבות מחוץ לכותלי הכנסת. אין זה עומד בסתירה לעבודת הכנסת, אלא זה המשך והשלמת עבודת הכנסת.

אורי אבנרי: למה דחקא בימי הכנסת?

שמואל מיקוניס: 16 שנים לאחר קום המדינה, לפתע קם גואל לכנסת, והוא דואג לכבוד הכנסת. הוא דואג ל"אפקטיביות של הכנסת וליעילותה של הכנסת. איוו דאגה אבתי! אני פשוט מתמוגג מנחת למראה דאגה זו.

... כל הבינוי של כנסת ישראל, שנעשה על-ידי מי ש'נעשה, ביוזעין או שלא ביוזעין, כחנתו אחת — כוונתו להגיע למישטר של דיקטטורה בישראל. אף אחד לא ירמה אותי...

אורי אבנרי: ובכן: למען הדמוקרטיה, נעדר מן הי-כנסת?

שמואל מיקוניס: אנו הקומוניסטים המגינים העיקריים ביותר של הדמוקרטיה הזאת, על הדמוקרטיה הבורגנית הקיימת בישראל... כיוון שהיא מאפשרת לכולנו לחתת דעתנו ואיננו צריכים לחשוש מפני מחנות-ריכוז, בתי-סוהר ורדיפות הבולשת, כפי שצריכים לחשוש במישטר של פראנקו או בכל מישטר אחר בו קיימת דיקטטורה... **אורי אבנרי:** אבל לא ברוסיה.

שמואל מיקוניס: אל תספר מעשיות על רוסיה! אין לך שום מושג על רוסיה!

כבוד המישטר, כנסת חלשה

כאשר גמר מיקוניס, הוקף חברי-כנסת נלהבים שספחו לו על הגב. הוא קרן מאושר כאשר זכה ללחיצות-ידיים נלהבות של אנשי חרות ורפ"י. הוא היה גיבור היום — הנציג הנאמן של המשפחה הגדולה של הוותיקים, שההסדר הנוכחי בכנסת נוח ומתאים להם, והמתלכדים מול כל סכנה לשנות סדר זה. אמר לי ח"כ קואליציוני בתום הוויכוח, בחיוך: "מה אתה רוצה? אני נבחרתי לכנסת לפי התנאים האלה. אי-אפשר לשנות לי פתאום את התנאים. מה שאתה מציע זה הרעת תנאי-העבודה שלי. אתה רוצה שאתמוך בזה?"

זוהי הסיבה הפשטנית. יש סיבה עמוקה יותר, המאפשרת מצב זה: המישטר הקיים אינו רוצה בכנסת עצמאית, חזקה ויעילה, מכיוון שהיתה מאיימת על ההגמוניה הפיאודלית של מזכירות-המפלגות.

הדבר לא ישתנה — אלא אם כן יביע הציבור עצמו את דעתו בפה מלא ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים.

* לפי חוק העריות, נחשב כמפטר כל חבר מועצת-העירייה הנעדר מישיבותיה במשך שלושה חודשים רצופים.